

да то не изгуби. А нїе за нашыте дѣшы, които са и безсмертны, никаква опасность и никаква грыжа немаме. Воистиннѣ сме подражатели Ахаавови. Четеме въ ветхїи закѣтъ заради Илїа Оесвѣданина, който заключилъ небо то съ молитва да не кали дождь три години. И така станало големъ гладъ въ Самарїйската страна. Бѣ бо глада великъ въ Самарїи. **Ѣ** какво достойно за сѣлзы видѣніе было тогава въ това царство! сичката земля воняа страны была изсзхнала, даркета та голи безъ листы, трева та изгорела, человекѣты те полѣмертки, или совѣмъ мертвы отъ гладъ. Царь Ахаавъ, като видѣлъ таково бѣдствїе, наченалъ да търси некой способъ за храна, посылалъ при себе си своего правителя Авдїа, съсз кого то направилъ таковъ совѣтъ, щото единый (сирѣчь царь) да отиде на една страна, а другїи на друга по сички те Самарїйски рѣки и потоцы, да търсѣтъ храна. **Ѣ** добръ царь и добръ отецъ и попечитель за народа си! Самъ си подемва трѣдъ и отхожда да търси препитанїе, Но какво препитанїе, или каква храна; трева за конѣте си и за мѣски те си да не измрѣтъ отъ гладъ. Ахъ! това ли е негово то царско и Отеческо попеченїе за народа си, за чада та си, за поданницы те си; така ли подобава на царя да се грыжи за скотското прехранванїе повече, нежели за народно то. Толкува народъ изгивка отъ гладъ, чи той не се грыжи за народа, но за конѣте и за мѣските да не измрѣтъ отъ гладъ. Таковъ царь, не е царь, нити господарь, но мѣчитель и убїица.